

KUKA KIRJOITTI?

Yhdistä viivalla lainaus ja sen kirjoittaja!

Lisää huomioita Unkarin pääkaupungista teoksessa

Budapest – Kirjailijan kaupunki, toim. Jani Heikkinen, SKS 2006.

1. Lassi Nummi, 1986

A "Budapest on minulle yllätys. En ole odottanut siitä paljoakaan, minulla ei ole siitä oikeastaan mitään ennakkokuvaa mielikuvituksessani. Olen valmis kaikkeen – enkä mihinkään. Kävelen kaupungin halki Tonavan rantaan. Ensimmäiseksi ehdin rakastaa sen jättiläissilloja, teräskonstruktioiden kylmää kauneutta. Sitten huomaan, Tonava ei enää ole likaisenkeltainen, - se häivähtelee oliivin ja absintin välillä, se on melkein kaunis."

2. Sinikka Nopola ja Tiina Nopola, 1998

B "Levollisena tämä vesi virtaa lävitseni, harmaat pinnat kuvastelevat kuninkaallisia rantoja. Purret yli, soitto kantautuu veden yli yhdentekevänä kuin keski-ään rakkaus. Kuin koneitten ääni. Puiston syvyydessä linnunlaulu loputon, samantekevä. Ja kuitenkin täynnä antaumusta, nimettöminä, luvuttomina pienet valkeat kukat nostavat katseensa nurmikolla kun hitaasti, askel askelelta otan tämä kaupungin sisimpääni."

3. Anna-Leena Härkönen, 1990

C "Ne on tummasilmääsiä ja tulisia äijiä nua unkarilaaset, jotka laskettaavat helposti ja lennokkahasti puheeta. Ei n'oo niinku me suomalaaset, jotka purottelemma isänmaallisia "innostuksen" puheeta ku paleltunehet puuäijät. Unkarilaasilla käy käret ja jalaat ja sellane tohu, jotta saa peljätä koko äijän halkeevan ja räjähtävän ilmahan."

4. Vaasan Jaakkoo, 1928

D "Pörköltin, Risto mietti. Ruualla on sama nimi kuin Buda Pörköltillä.

-Ja kroketteja täytyy kokeilla, mitähän ne mahtavat olla? Jälkiruokaa mietin sitten myöhemmin, Rauha päätti.

-Mitäs minä sitten syön? Risto kysyi.

-Ota makaronia, se on lasten ruokaa, Rauha ehdotti.

-Enkä ota. Minäkin haluan pörkölt paprikan ja töltöt krocketin. Ja jälkiruuaksi otan kölköt kinuskin tölpöt tötterön ja juomaksi mölpöt mehujään."

5. Mika Waltari, 1929

E "Laskeudumme mutkittellevia Budan puoleisia katuja pitkin Tonavan rantaan ja Gellért-sillan yli Pestin puolelle kaupungin huohottavaan, pakokaasunhuuruisen sydämeen. On katukahviloita, kuin suoraan asfaltista kasvaneita, käheä-äänisiä lehdenmyyjiä, jonoja hot-dog kioskien edessä, ruusuja kauppaavia yksinäisiä mummoja, ja kaiken lävistävä jylisevä liikennevirta."

6. Pirkko Saisio, 1980

F "En heti saanut selville, millaista taustavaloa tuikkii suuri, vihainen kaupunki vuorten juurella. Tajusin, että kielisukalaisuus on hyvin pieni asia. Alkujaan unkarilaiset vierastivat raakaa kalaa syöviä fennejä; turkkilaiset olivat läheisempiä."

7. Hannu Launonen, 1993

G "Me saadaan huone ratisevan unkarilaismummun luota viistoista markkaa yö. Lämmitys ei toimi. Keskustaan on kuus kilometriä. Ruoka ravintoloissa on kyseenalaista ihramössöä. Joka jumalan välissä tulee joku hammasharjahymyinen viulisti vipattamaan korvan juureen ja vaatii vielä ylimääräistä maksua siitä."